

der sig 9 543 Enker, i 1922 8 684 og i 1923 8 425, altsaa en Nedgang paa 1 118 Enker med en mægtig Børneflokk — jeg kan ikke sige noget Tal. Det beviser, hvor uretfærdigt og hvor sørgeligt denne Lov har virket for disse stakkels Mennesker. Trangen retter sig jo ikke efter Lovens Bestemmelser, men efter Prisniveauet, og Priserne paa alle forskellige Livsfornødenheder, lige fra Husleje til Fødemidler og Klæder, er steget ganske uhyggeligt.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder. Formuegrænsen foreslaar man at ændre til 8 000 Kr. plus 1 000 Kr. for hvert Barn. Dette kan jeg saa udmærket godt gaa med til, da jeg synes, det er et fornødt Forslag. For Enkernes Vedkommende har man nu forhøjet Trangsgænsen fra 600, 700 og 800 Kr. til 1 400, 1 600 og 1 800 Kr. Endvidere har man for Børn under 4 Aar forhøjet Børnetillæget til 300 Kr. i København og Storbyerne, 270 Kr. i Købstæderne og 240 Kr. i Landkommuner og Flækker; og jeg udtaler min Glæde over, at man her har strøget Aldersklassen 12—14 Aar som en særlig Klasse. I den gamle Lov var der en Sats for Børn fra Fødselen til 4 Aar, en anden fra 4 til 12 Aar og en tredje fra 12 til 14 Aar. Men da Børn i den opvoksende Alder, som vi alle ved, spiser meget og slider meget Fodtøj og mange Klæder, er det rimeligt, at Grænsen ved 12 Aar stryges, og at man ud over det 14de Aar foreslaar 180 Kr. for København og Storbyerne, 150 Kr. for Købstæderne og 120 Kr. for Landet. Det giver jeg min fulde Tilslutning til, og jeg anbefaler, at det gennemføres.

Naar det nu er Meningen, at man skal have Enkemændene ind under Loven, synes jeg, at Trangsgænsen for dem er sat temmelig lavt. Der er foreslaaet 1 800 Kr. for Landkommuner og Flækker, 2 100 Kr. for Købstæderne og 2 400 Kr. for København og Storbyerne. Mig forekommer det, at skal Loven hjælpe disse Mennesker, maa man forhøje Trangsgænsen noget; jeg kunde ønske, at man ved en Udvalgsbehandling tog dette Spørgsmaal op, og jeg kunde tænke mig Beløbene forhøjet til 2 100 Kr., 2 400 Kr. og 2 800 Kr. Endvidere er Børnebidraget i Lovforslaget for Enkemændenes Vedkommende noget lavere

end for Enkernes, hvad jeg synes er saare rimeligt, da der ikke paa samme Maade er Tale om en Nedgang i Fortjenesten for Enkemændenes Vedkommende som for Enkernes.

Hvis man ser paa Gennemsnitslønningerne, ligger det saaledes, at Kvinderne tjener en Timeløn paa 93 Ø. eller har en Gennemsnitsfortjeneste af mellem 1 700 og 1 800 Kr. om Aaret. Ufaglærte Arbejdere tjener gennemsnitlig en Timeløn af 1 Kr. 31 Ø. eller har en aarlig Gennemsnitsfortjeneste af 2 500 Kr., og faglærte Arbejdere har en gennemsnitlig Timefortjeneste af 1 Kr. 62 Ø. eller en aarlig Gennemsnitsfortjeneste paa 3 200—3 300 Kr. Ser man paa disse Tal, vil man give mig Ret i, at skal Loven virke, som vi i Virkeligheden tilsigter, til at hjælpe disse Enkemænd, maa man faa denne Trangsgænsen forhøjet noget for Mændenes Vedkommende. Naar man ved, hvad det koster i Øjeblikket at leve, ved man, at det er forfærdelig vanskeligt for en Arbejder med en Fortjeneste paa 3 000 Kr. om Aaret at klare sig. En Mand skal have en meget stor Børneflokk for at komme ind under Loven, ellers faar han Afslag, og mig forekommer det, at en Enkemænd, der har 2—3 Smaabørn, er daarligere stillet end den Mand, der har en stor Børneflokk, for er der flere Børn, er der som Regel ogsaa store Børn, der kan hjælpe lidt til med de smaa, men den Enkemænd med de 2—3 Smaabørn kan ikke gaa fra disse og lade dem være alene og skotte sig selv, det vilde være ganske uforsvarligt. Derfor mener jeg, at skal man hjælpe disse Mennesker, bliver Trangsgænsen for lav.

Børnetillæget har man foreslaaet sat til 200 Kr. Jeg kunde tænke mig, at man forhøjede dette til 300 Kr. pr. Barn. Der vil komme en uhyre Masse Tilfælde, som ligger lige paa Trangsgænsen; særlig gælder det for Kvindernes Vedkommende, naar Trangsgænsen er 1 800 Kr. Kunde man forhøje Børnetillæget til 300 Kr., tror jeg, det vilde hjælpe mange Kvinder over Vanskelighederne.

I næstsidste Stykke af § 1 staar der: „Understøttelsen bortfalder i Tilfælde af Indgaelse af nyt Ægteskab“. Det er ogsaa et gammelt Spørgsmaal, der er drøftet gennem Tiderne; hver Gang Forslaget har foreligget her i Rigsdagen, har man haft